

Դանիելի գիրքը — հարյուր ութսունինըերորդը

Փանիումի ճակատամարտի մարգարեական գորելներ. Կիրակնօրյա օրենքի նախերգանք

Jeff Pippenger

2024-04-19

Պանիումի ճակատամարտը, ըստ էության, հոգևոր պատերազմ էր: Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ ութերորդ նախագահը, որը 1989 թվականին՝ վախճանի ժամանակ, Ռոնալդ Ռեյգանից հետո վեցերորդն է, որը նաև վերջին Հանրապետական նախագահն է, և որն էլ ամենահարուստ նախագահն է, և որը նաև ոտքի է հանում գլոբալիզմի ամբողջ տիրույթը, կառաջնորդի ուխտադավանող բողոքականությանը՝ Պանի հունական կրոնը պարտության մատնելու մեջ, որը գլոբալիզմի «woke-ism»-ն է: Տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում այն պատմությունը, որը սկսվում է 2014 թվականի Ուկրաինայի պատերազմից, եզրափակվում է տասնվեցերորդ համարում՝ կիրակնօրյա օրենքով: Տասնհինգերորդ համարը Պանիումի ճակատամարտն է, և Պանիումի ճակատամարտը տանում է դեպի Ակտիումի ճակատամարտը, որը երրորդ համաշխարհային պատերազմն է:

«մեծ երկրաշարժի» ժամին, որը տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքն է, երրորդ վայի Իսլամը հարձակվում է Միացյալ Նահանգների վրա՝ բարկացնելով ազգերին և առաջ բերելով ազգային կործանում: Այդ հարձակումին նախորդողը Պանիումի ճակատամարտն է: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հաստատվում է վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը:

«Աստծո օրենքի խախտմամբ Պապության հաստատությունը պարտադրող հրամանագրով մեր ազգը լիովին կիսգի իրեն արդարությունից: Երբ բողոքականությունը իր ձեռքը կմեկնի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական իշխանության ձեռքը, երբ նա կանցնի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու հոգեհարցության հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը կհրաժարվի իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական կառավարության, ամեն մի սկզբունքից և միջոցների կձեռնարկի պապական կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այն ժամանակ մենք կարող ենք իմանալ, որ եկել է Սատանայի զարմանալի գործունեության ժամանակը, և որ վախճանը մոտ է»: Վկայություններ, հատոր 5, 451:

Այդ պահին պապականության մահաբեր վերքը լիովին բժշկված է, և նա գերիշխանորեն իշխում է, մինչև վերջապես հասնում է իր վախճանին՝ առանց օգնողի: Հենց այն ժամանակ, երբ Հռոմը հաղթահարում է երրորդ արգելքը, նա իշխում է, ինչպես ներկայացված է հեթանոսական Հռոմի միջոցով Դանիելի գրքի ութերորդ գլխի իններորդ համարում և տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցից տասնինը համարներում: Երբ պապական Հռոմը հեռացրեց երեք եղջյուրները, նա գերիշխանորեն իշխեց հազար երկու հարյուր վաթսուն տարի, ինչպես նաև հեթանոսական Հռոմը գերիշխանորեն

իշխեց երեք հարյուր վաթսուն տարի՝ այն բանից հետո, երբ մ.թ.ա. 31 թվականին Ակտիումի ճակատամարտում նվաճեց Եգիպտոսը՝ երրորդ արգելքը:

Քերականության մեջ «ium» վերջածանցը ավելացվում է բառի վերջում՝ կազմելու համար գոյական, որը նշանակում է տեղ, վիճակ կամ ինչ-որ բանի հավաքականություն: Այն սովորաբար գործածվում է տեխնիկական և գիտական տերմինների կազմության մեջ, հատկապես՝ քիմիայում և կենսաբանության մեջ: Օրինակ՝ «stadium»-ը վերաբերում է մարզական մրցումների կամ այլ միջոցառումների համար նախատեսված վայրի, «aquarium»-ը վերաբերում է այն վայրին, որտեղ ջրային օրգանիզմներ կամ բույսեր են պահվում ցուցադրության համար, իսկ «gymnasium»-ը վերաբերում է մարմնամարզության կամ մարզման համար նախատեսված վայրի: Գիտական տերմինաբանության մեջ «ium»-ը հաճախ գործածվում է՝ ցույց տալու քիմիական տարր կամ միացություն, հատկապես այն դեպքում, երբ տվյալ տարրը կամ միացությունը մեկուսացվել կամ հայտնաբերվել է: Օրինակ՝ «sodium»-ը վերաբերում է Na նշանով քիմիական տարրին, «calcium»-ը վերաբերում է Ca նշանով քիմիական տարրին:

Հեթանոսական Հռոմի գերիշխան իշխանության սկզբնավորումը իրականացվեց Ակտիումի ճակատամարտում, իսկ Պանիումի ճակատամարտը դուր բացեց այն պատերազմի համար, որ ներկայացված է Ակտիումով, որովհետև «գիծ առ գիծ» Ակտիումը ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը, երբ պապականությունը կրկին գերիշխանությամբ պիտի իշխի աշխարհին:

Ակտիումը ծովային ճակատամարտ էր, իսկ Պանիումը՝ ցամաքային ճակատամարտ. ուստի այս երկու ճակատամարտերի կապը ներկայացնում է մի ճակատամարտ, որ համաշխարհային է՝ ընդգրկելով թե՛ ցամաքը, թե՛ ծովը: Ակտիումը՝ հին պատմության ամենահայտնի ծովային ճակատամարտը, նույնպես ներկայացնում է համաշխարհային պատերազմ, որովհետև «այն ջրերը, որ դու տեսար, որոնց վրա պոռնիկը նստած է, ժողովուրդներ են, բազմություններ, ազգեր և լեզուներ»: Պանիումը ներկայացնում է հոգևոր պատերազմ, որը միավորված է քաղաքական պատերազմի հետ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

«Pan» բառը, որպես գոյական, ունի բազմաթիվ իմաստներ՝ կախված համատեքստից, սակայն հունական դիցաբանության մեջ Պանը հովիվների, հոտերի, գեղջկական երաժշտության և անապատի աստվածն է: Նա հաճախ պատկերվում է որպես կիսամարդ, կիսայծ կերպար՝ հայտնի իր երաժշտության և բնության հանդեպ սիրով:

«Խաբեության մեծ դրամայի պսակող արարքում ինքը՝ Սատանան, կկերպավորվի որպես Քրիստոս: Եկեղեցին վաղուց ի վեր դավանել է, թե Փրկչի գալուստին է նայում որպես իր հույսերի իրագործման ավարտական լիակատարությանը: Այժմ մեծ խաբեբան այնպես կներկայացնի, թե Քրիստոսն արդեն եկել է: Երկրի տարբեր վայրերում Սատանան մարդկանց մեջ կհայտնվի որպես շքեղ էակ՝ շլացուցիչ պայծառությամբ, նման այն նկարագրությանը, որ Հովհաննեսը Հայտնության գրքում տվել է Աստծո Որդու մասին: Հայտնություն 1:13–15»: Մեծ պայքարը, 624:

Պանը հովիվ-աստվածն է և կներկայանա որպես ճշմարիտ Հովիվը: Մատանայի՝ Քրիստոսին նմանակելը սկսվում է կիրակի օրվա օրենքից, որովհետև «հրամանագրի» ժամանակ «մենք կարող ենք» այն ժամանակ «իմանալ, որ եկել է Մատանայի զարմանահրաշ գործունեության ժամանակը, և որ վախճանը մոտ է»:

«Pan» բառը կարող է նաև նշանակել տափակ, լայնեզր խոհարարական անոթ, որն օգտագործվում է տապակելու, թխելու կամ կերակուր պատրաստելու համար: Վերջնական պատերազմը կենտրոնացած է հոգևոր Երուսաղեմի վրա՝ այն սուրբ լեռան, որը բարձրացվում է որպես դրոշ, և այն լեռան, դեպի որը դեռևս Բաբելոնում գտնվող Աստծու մյուս հոտը փախչում է: Այդ ժամանակ բոլոր ազգերը պիտի գան հոգևոր Երուսաղեմի դեմ, որը բնորոշվում է որպես «բաժակ» (pan):

Տիրոջ խոսքի բեռը Իսրայելի համար, ասում է Տերը, որ տարածում է երկինքները, դնում է երկրի հիմքը և մարդու հոգին ձևավորում է նրա ներսում: Ահա, Ես Երուսաղեմը պիտի դարձնեմ դողանքի բաժակ շրջակա բոլոր ժողովուրդների համար, երբ պաշարումը լինի թե՛ Հուդայի, թե՛ Երուսաղեմի դեմ: Եվ այն օրը Ես Երուսաղեմն ամենքի համար ծանր քար պիտի դարձնեմ. բոլոր նրանք, որ այն բարձրացնեն, կտրտվեն, թեև երկրի բոլոր ժողովուրդները հավաքված լինեն նրա դեմ: Զաքարիա 12:1-3.

Երուսաղեմն էլ է կաթսան, որովհետև այն անոթն է, որտեղ ընթանում է այդ դրաման: «Կաթսա»-ն խոհարարական անոթ է:

Եվ նա ինձ ասաց. «Մարդո՛ւ որդի, սրանք այն մարդիկ են, որ չարիք են նյութում և այս քաղաքում ամբարիշտ խորհուրդ են տալիս. որոնք ասում են. «Մոտ չէ. տներ շինենք. այս քաղաքը կաթսան է, իսկ մենք՝ միսը»: Ուստի մարգարեացիի նրանց դեմ, մարգարեացիի, ո՛վ մարդո՛ւ որդի»: Եվ Տիրոջ Հոգին իջավ ինձ վրա և ասաց ինձ. «Ասա՛. այսպես է ասում Տերը. «Այսպես էք ասում դուք, ո՛վ Իսրայելի տուն, և ես գիտեմ այն բաները, որ ձեր մտքում են ծագում, դրանցից յուրաքանչյուրն էլ: Դուք բազմացրել էք ձեր սպանվածներին այս քաղաքում և նրա փողոցները լցրել սպանվածներով: Ուստի այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Ձեր սպանվածները, որոնց դրել էք նրա մեջտեղում, նրանք են միսը, և այս քաղաքը՝ կաթսան, բայց ձեզ ես պիտի հանեմ նրա միջից: Դուք վախեցել եք սրից, և ես սուր պիտի բերեմ ձեզ վրա»,— ասում է Տեր Աստվածը: «Եվ ես ձեզ պիտի հանեմ նրա միջից և ձեզ պիտի մատնեմ օտարների ձեռքը, և ձեր մեջ դատաստաններ պիտի գործադրեմ: Դուք սրով պիտի ընկնեք. Իսրայելի սահմանում ձեզ պիտի դատեն, և պիտի ճանաչեք, որ ես եմ Տերը: Այս քաղաքը ձեզ համար կաթսա չի լինելու, և դուք էլ նրա մեջտեղում միս չեք լինելու, այլ Իսրայելի սահմանում ձեզ պիտի դատեն: Եվ պիտի ճանաչեք, որ ես եմ Տերը, որովհետև իմ կանոններով չեք ընթացել, իմ դատաստանները չեք գործադրել, այլ արել եք ձեզ շրջապատող հեթանոսների սովորությունների համաձայն»:

Եզեկիել 11:2-12.

Անգլերենում «pan» նախածանցը նշանակում է «համընդհանուր», «բոլոր» կամ «ամբողջ տարածքով»: Օրինակ՝ «panorama»-ն վերաբերում է որևէ տարածքի լայն կամ համապարփակ տեսարանին, «pantheism»-ը վերաբերում է այն հավատքին, թե

տիեզերքը աստվածային է, իսկ «Pan-American»-ը վերաբերում է այնպիսի բանի, որը ներառում է Ամերիկաների բոլոր երկրները: Այսպիսով, «pan»-ը բնորոշում է համաշխարհային պատերազմ:

«Սատանան մտքերը շեղում է անկարևոր հարցերով, որպեսզի դրանք հստակ և որոշակի տեսողությամբ չտեսնեն վիթխարի կարևորություն ունեցող հարցերը: Թշնամին ծրագրում է թակարդի մեջ գցել աշխարհը:»

«Այսպես կոչված քրիստոնեական աշխարհը պիտի դառնա մեծ և վճռական գործողությունների բեմը: Իշխանություն ունեցող մարդիկ, պապականության օրինակով, պիտի օրենքներ սահմանեն՝ վերահսկելու խիղճը: Բաբելոնը պիտի բոլոր ազգերին խմեցնի իր պոռնկության բարկության գինուց: Ամեն ազգ պիտի ներգրավվի»: Selected Messages, գիրք 3, 392:

«Act» բառը, որպես գոյական, նշանակում է «օրենսդիր մարմնի կողմից ընդունված պաշտոնական գրավոր որոշում կամ օրենք»:

«Երբ մեր ազգը իր կառավարության սկզբունքներից այնքան կիրառարվի, որ կիրակի օրվա օրենք ընդունի, բողոքականությունն այս արարքով ձեռք-ձեռքի կտա պապականության հետ»: Testimonies, h. 5, էջ 712:

Այսպես կոչված քրիստոնեական աշխարհը մեծ գործողությունների, կամ արարքների, մի թատերաբեմ է, և յուրաքանչյուր ազգ (pan) ներգրավված կլինի: «Արարք» բառը կարող է նաև վերաբերել պիեսի, ֆիլմի կամ այլ ներկայացման բաժնի կամ հատվածի, որը սովորաբար բնութագրվում է դեպքերի կամ գործողությունների որոշակի շարքով: «Գործել» բառը, որպես բայ, նշանակում է կատարել որոշակի գործողություն կամ դրսևորել որոշակի վարք: Այն կարող է նաև նշանակել ձևանալ կամ դեր կատարել, ինչպես պիեսում կամ ֆիլմում դերասանություն անել:

«Աշխարհը թատրոն է: Դերակատարները՝ նրա բնակիչները, պատրաստվում են խաղալ իրենց դերը վերջին մեծ դրամայում: Աստված աչքից հեռացվել է: Մարդկության մեծ բազմությունների մեջ միասնություն չկա, բացի այն պարագայից, երբ մարդիկ դաշնակցում են իրենց եսասիրական նպատակներն իրականացնելու համար: Աստված նայում է: Իր ապստամբ հպատակների վերաբերյալ Նրա նպատակները պիտի կատարվեն: Աշխարհը մարդկանց ձեռքը չի մատնվել, թեև Աստված մի ժամանակով թույլ է տալիս, որ խառնաշփոթության և անկարգության տարրերը տիրեն: Ներքևից եկող մի գործություն գործում է՝ դրամայի վերջին մեծ տեսարաններն առաջ բերելու համար,—Սատանան գալիս է որպես Քրիստոս և գործում է անիրավության ողջ խաբեությամբ նրանց մեջ, ովքեր գաղտնի ընկերություններում միմյանց են կապում: Նրանք, ովքեր անձնատուր են լինում դաշնակցելու կրքին, իրագործում են թշնամու ծրագրերը: Պատճառին կհետևի հետևանքը»:

«Անօրենությունը գրեթե հասել է իր սահմանին: Խառնաշփոթությունն է լցնում աշխարհը, և շուտով մեծ սարսափ պիտի գա մարդկանց վրա: Վախճանը շատ մոտ է: Մենք, որ գիտենք ճշմարտությունը, պետք է պատրաստվենք այն բանին, ինչ

շուտով պիտի պայթի աշխարհի վրա որպես ճնշող անակնկալ»: Review and Herald, September 10, 1903.

Պանիումը և Ակտիումը ներկայացնում են երրորդ համաշխարհային պատերազմը: Այդ պատերազմում լինելու են գերբնական դրսևորումներ, ինչպես ներկայացված է հունական այծ-աստված Պանի միջոցով: Պատերազմը կապված կլինի կիրակնօրյա օրենքի պարտադրման հետ՝ որպես «գործողություն»: Եվ այդ պատերազմը նույնացվում է որպես «մեծ դրամայի վերջին տեսարանները», որովհետև այն ոչ միայն կիրակնօրյա օրենսդրության պարտադրման իրավական գործողությունն է, այլև ավետարանի դրամայի գագաթնակետն է մարդկային փորձության ժամկետի փակման վերջին ժամերին: Այն ճակատամարտից առաջ, որտեղ Պանիումը և Ակտիումը մարգարեաբար միանում են, Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցերորդ խոսքում Աստծո վերջին օրերի բանական արդեն ոտքի հանված կլինի, և նրանց դրոշը, որը նշան է, այն ժամանակ կբարձրացվի: «Նշան» բառի հիմնական իմաստը բանակի դրոշն է:

Ակտ և Պան են Ակտիումը և Պանիումը, և Հրաշալի Լեզվաբանը ղեկավարում էր երկու ճակատամարտերի աշխարհագրությունը, անունները և պատմությունը, որովհետև դա այն պատմությունն է, որ անմիջապես նախորդում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքին: Պանիումի ճակատամարտը տեղի ունեցավ մ.թ.ա. 200 թվականին, և տասնվեցերորդ համարը նույնացնում է Հոմի կողմից Երուսաղեմի նվաճումը մ.թ.ա. 63 թվականին:

Վերջին օրերի այն պատմության ընթացքում, որը ներկայացված է մ.թ.ա. 200-ից մինչև մ.թ.ա. 63 թվականների ժամանակաշրջանով, Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կազմավորումը պիտի իրականացվի, ինչպես ներկայացված է մ.թ.ա. 161-ից մինչև մ.թ.ա. 158 թվականների պատմությամբ: Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կանգնեցման վերջնական շարժումների ժամանակաշրջանից առաջ պիտի լինի մի իրադարձություն, որը ներկայացված է մ.թ.ա. 167 թվականի Մոդենի ապստամբությամբ: Այդ ապստամբությունը նախատիպվում է Հունաստանի պարտադրված կրոնի դեմ ապստամբությամբ, և այդ ապստամբությունը պիտի առաջնորդի դեպի մի ճանապարհանիշ, որը ներկայացված է տաճարի վերածմամբ մ.թ.ա. 164 թվականին:

Ք.ա. 164 թվականը հուդայականության կողմից հիշատակվում է այն հրաշքի պատճառով, երբ մեկ օրվա համար Բավական սուրբ յուղը տևեց ութ օր: Այսպիսով, Ք.ա. 164 թվականը, որը նախորդում է Ք.ա. 161 թվականին, նույնականացնում է սատանայական մի հրաշք, որը կատարվեց Աստծո հավատուրաց ժողովրդի համար: Հրաշքը ներկայացված է որպես մեկ օր, որ առաջ բերեց ութ օր, և այդ առաջին օրվա յուղն էր, որ մատակարարեց ամբողջ ութ օրերի կարիքը: Հրաշքը բերվեց այն մեկ մասի վրա, որը յոթից էր, և այս ճանապարհային նշանը դրված է հենց այն պատմության մեջ, որտեղ իրականացվում է յոթից եղող ութերորդի առեղծվածը թե՛ հավատուրաց Հանրապետական եղջյուրի, թե՛ հավատուրաց բողոքական եղջյուրի վրա:

Շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքից առաջ սատանայական հրաշքների դրսևորումը կապված է հույն աստված Պանի հետ: Երբ Պանիումի ճակատամարտը մղվի և հաղթվի Թրամփի ու ուխտադրուժ բողոքականության կողմից, «Պանդորայի արկղը» բացված կլինի, և այն ժամանակ մարդկության վրա արձակվող խնդիրները լուծելու ոչ մի միջոց չի լինի, որովհետև «մի մեծ սարսափ շուտով պիտի գա մարդկանց վրա: Վախճանը շատ մոտ է: Մենք, որ գիտենք ճշմարտությունը, պետք է պատրաստվենք այն բանին, ինչը շուտով պիտի պայթի աշխարհի վրա որպես համակուլ անակնկալ»:

Հարյուր քառասունչորս հազարը նրանք են, որ կնքվել են Աստծո Խոսի սրբագործող գործությամբ, որը տրվել է Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության ապակնքման միջոցով: Այդ Հայտնությունը ներառում է ճշմարտության մի քանի հատուկ գծեր, և այն սրբագործող ուսուցում է տալիս այն մասին, թե ով է Հիսուսը: Որպես Աստծո Խոսք՝ Նա Հրաշալի Լեզվաբանն է, որ իշխել է մարդկային բոլոր լեզուների վրա, որովհետև Իր գործությամբ առաջ բերեց զանազան լեզուները, երբ Բաբելոնի աշտարակի վրա խառնակություն տեղաց: Նա Հրաշալի Թվարկողն է, որ գաղտնիքներ է թաքցրել Իր Խոսքում ներկայացված թվերի մեջ, և Իր ամբողջ արարչության ներսում: Նա պատմության կառավարիչն է, որովհետև history-ը «His»-story է: Նա ստեղծեց երկիրը և Ջրհեղեղից հետո տնօրինեց երկիր մոլորակի աշխարհագրական կերպարանքը, և հետևաբար այն զանազան մարգարեական աշխարհագրությունները, որոնք կազմում են Իր Խոսքում գտնվող «ճշմարտությունները»: Հարյուր քառասունչորս հազարը, ի թիվս այլ բաների, ներկայացնում են նրանց, ովքեր դրսևորում են հավատ, որ Նա ստեղծել է ամեն բան:

Սկզբում էր Բանը, և Բանը Աստծու մոտ էր, և Բանը Աստված էր: Նա սկզբում Աստծու մոտ էր: Ամեն ինչ Նրանով եղավ, և առանց Նրա եղածներից ոչինչ չեղավ: Հովհաննես 1:1-3:

Պանդորայի արկղի պատմությունը հին հունական դիցաբանությունից եկող առասպել է: Այն հիմնականում շարադրված է հույն բանաստեղծ Հեսիոդոսի «Աշխատանքներ և օրեր» երկում, ինչպես նաև զանազան այլ դասական աղբյուրներում: Ակնհայտ է, որ այն Եդեմի պարտեզում Եվայի փորձառության վերաշարադրանքն է: «Պանդորա» անունը գալիս է հին հունական դիցաբանությունից: Այն բխում է հունարեն «պան»՝ «բոլոր», և «դորա»՝ «պարզներ» բառերից: Պանդորա նշանակում է «ամենապարզկալ»: Եվան եկեղեցու խորհրդանիշն է, և բոլոր պարզները գտնվում են Աստծո եկեղեցու ներսում:

Հունական դիցաբանության մեջ Պանդորան աստվածների կողմից ստեղծված առաջին մահկանացու կինն էր: Ըստ առասպելի՝ նա կերտվեց Հեփեստոսի կողմից՝ աստվածների արքա Ջևսի հրամանով, որպես մարդկությանը պատժելու ծրագրի մի մաս: Աստվածներից յուրաքանչյուրը Պանդորային օժտեց պարզներով, այդ թվում՝ գեղեցկությամբ, շնորհքով, խելքով և հմայքով: Ջևսը նրան տվեց մի կարաս (ավելի ուշ վերապատմմանում այն դարձավ արկղ) և պատվիրեց, որ ոչ մի պարագայում երբեք չբացի այն: Եվային ասվեց, որ նա կարող է ուտել յուրաքանչյուր ծառից, բացի «Այգու մեջտեղի ծառից»:

Պանդորան, հաղթահարված հետաքրքրասիրությունից, ի վերջո ենթարկվեց գայթակղությանը և բացեց սափորը: Այդպես վարվելով՝ բոլոր այն չարիքները, ցավերն ու հիվանդությունները, որոնք մինչ այդ պահված էին ներսում, արձակվեցին աշխարհ՝ մարդկության մեջ տարածելով տառապանք և թշվառություն: Սակայն սափորի մեջ մեկ բան մնաց՝ հույսը: Առասպելի որոշ տարբերակներում Պանդորան շտապ փակեց սափորը՝ կանխելով, որ հույսը դուրս փախչի, մինչդեռ ուրիշներում հույսն էլ դուրս եկավ՝ մարդկությանը տալով լավատեսության և տոկունության մի շող՝ նեղությունների առջև:

Պանիումի ճակատամարտը միանում է Ակցիումի ճակատամարտին շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքը նախապատկերված էր Եդեմի պարտեզի փորձությամբ: Պարտեզում փորձությունը պարզապես Ադամի և Եվայի համար էր, բայց վերջին օրերում փորձությունը պետք է առերեսվեր ամբողջ աշխարհի ողջ մարդկությանը: Պարտեզում Աստծո Խոսքին հավատալու կամ չհավատալու առաջին փորձությունը նախապատկերում է կիրակնօրյա օրենքի վերջին փորձությունը: Եվան ձախողեց այդ առաջին փորձությունը և մարդկության վրա բացեց վշտի հեղեղադռները, ինչպես ներկայացված է Պանդորայի առասպելում:

Երբ Պանիումի ճակատամարտը միանա Ակտիումի ճակատամարտին, Եդեմի պարտեզում ներկայացված փորձությունը կբացվի ողջ մարդկության առջև: Այն հույսը, որ այդ ժամանակ կտրամադրվի աշխարհին, այն դրոշն է, որ բարձրացվում է ամբողջ աշխարհի (պանոբամայի) տեսնելու համար:

Ո՛վ աշխարհի բոլոր բնակիչներ և երկրի վրա բնակվողներ, տեսե՛ք, երբ նա լեռների վրա դրոշ է բարձրացնում, և երբ նա փող է հնչեցնում, լսե՛ք: Եսայիա 18:3.

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Աշխարհը թատրոն է. դերակատարները՝ նրա բնակիչները, պատրաստվում են խաղալու իրենց բաժինը վերջին մեծ դրամայում: Մարդկության մեծ բազմությունների մեջ միություն չկա, բացի այն դեպքից, երբ մարդիկ դաշինք են կազմում՝ իրականացնելու իրենց եսասիրական նպատակները: Աստված դիտում է: Իր ապստամբ հպատակների վերաբերյալ Նրա նպատակները պիտի կատարվեն: Աշխարհը մարդկանց ձեռքը չի մատնվել, թեև Աստված մի ժամանակով թույլ է տալիս, որ խառնաշփոթության և անկարգության տարրերը տիրեն: Ստորերկրյայից մի գործություն գործում է՝ իրականացնելու համար դրամայի վերջին մեծ տեսարանները,—Մատանան՝ գալով որպես Քրիստոս, և գործելով անիրավության ամեն տեսակ մոլորեցմամբ նրանց մեջ, ովքեր իրենց գաղտնի ընկերություններին են կապում: Նրանք, ովքեր տրվում են դաշնակցելու կրքին, իրականացնում են թշնամու ծրագրերը: Պատճառին կհետևի հետևանքը»:

«Երբեք այս լուրն այսքան մեծ գործությամբ չի կիրառվել, որքան կիրառվում է այսօր: Աշխարհն ավելի ու ավելի է անարգում Աստծու պահանջները: Մարդիկ համարձակ են դարձել հանցանքի մեջ: Աշխարհի բնակիչների ամբարշտությունը գրեթե լցրել է

նրանց անօրենության չափը: Այս երկիրը գրեթե հասել է այն վիճակին, երբ Աստված կթույլատրի կործանարարին իր կամքը կատարել նրա վրա: Մարդկանց օրենքների փոխարինումը Աստծու օրենքի տեղը, զուտ մարդկային իշխանությամբ կիրակի օրվա բարձրացումը՝ աստվածաշնչյան Շաբաթի փոխարեն, վերջին գործողությունն է այս դրամայի մեջ: Երբ այս փոխարինումը դառնա համընդհանուր, Աստված կհայտնի Իրեն: Նա պիտի վեր կենա Իր վեհությամբ՝ երկիրը սաստիկ ցնցելու համար: Նա պիտի ելնի Իր տեղից՝ աշխարհի բնակիչներին նրանց անօրենության համար պատժելու, և երկիրը պիտի հայտնի իր արյունը և այլևս չծածկի իր սպանվածներին»:

«Մենք կանգնած ենք դարերի ճգնաժամի շեմին: Աստծո դատաստանները արագ հաջորդականությամբ կհետևեն մեկը մյուսին՝ կրակ, և ջրհեղեղ, և երկրաշարժ, պատերազմով ու արյունահեղությամբ: Մենք այս ժամանակ չպետք է զարմանանք թե՛ մեծ և թե՛ վճռական իրադարձություններից, որովհետև ողորմության հրեշտակը այլևս շատ երկար չի կարող մնալ՝ հովանավորելու անապաշխարներին:»

«Ճգնաժամը աստիճանաբար գաղտագողի վրա է հասնում մեզ: Արեգակը փայլում է երկնքում՝ անցնելով իր սովորական շրջանը, և երկինքները դեռևս հոչակում են Աստծո փառքը: Մարդիկ դեռ ուտում ու խմում են, տնկում և շինում, ամուսնանում և ամուսնության տալիս: Վաճառականները դեռ գնում և վաճառում են: Մարդիկ իրար են հրմշտում՝ վիճելով ամենաբարձր տեղի համար: Հաճույքասերները դեռ հոծ բազմությամբ լցվում են թատրոններ, ձիարշավներ, խաղամոլության որջեր: Տիրում է ամենաբարձր գրգռվածությունը, մինչդեռ փորձաշրջանի ժամը արագորեն փակվում է, և ամեն մի գործ շուտով հավիտենապես վճռվելու է: Սատանան տեսնում է, որ իր ժամանակը կարճ է: Նա գործի է դրել իր բոլոր միջոցները, որպեսզի մարդիկ խաբվեն, մոլորվեն, զբաղվեն և հմայվեն, մինչև որ փորձաշրջանի օրը վերջանա, և ողորմության դուռը հավիտյան փակվի:»

«Անօրենությունը գրեթե հասել է իր սահմանին: Խառնաշփոթությունը լցնում է աշխարհը, և շուտով մեծ սարսափ է գալու մարդկանց վրա: Վախճանը շատ մոտ է: Մենք, որ գիտենք ճշմարտությունը, պետք է պատրաստվենք այն բանին, ինչը շուտով հուժկու անակնկալի պես պիտի վրա հասնի աշխարհի վրա:»

«Տիրող անօրենության այս ժամանակում մենք կարող ենք իմանալ, որ վերջին մեծ ճգնաժամը մոտ է: Երբ Աստծո օրենքի հանդեպ անհնազանդությունը գրեթե համընդհանուր լինի, երբ Նրա ժողովուրդը ճնշվի և նեղվի իր մերձավոր մարդկանց կողմից, Տերը կմիջամտի:»

«Մենք կանգնած ենք մեծ և հանդիսավոր իրադարձությունների շեմին: Մարգարեություններն իրագործվում են: Տարօրինակ, իրադարձություններով լի պատմություն է արձանագրվում երկնքի գրքերում: Մեր աշխարհում ամեն ինչ խռովված է: Կան պատերազմներ և պատերազմների լուրեր: Ազգերը բարկացած են, և մեղայների ժամանակը եկել է, որպեսզի նրանք դատվեն: Իրադարձությունները փոխվում են՝ մոտեցնելու Աստծո օրը, որ մեծապես շտապում է: Կարծես ժամանակից միայն մի ակնթարթ է մնում: Բայց մինչ արդեն ազգը ելնում է ազգի դեմ, և թագավորությունը՝ թագավորության դեմ, այժմ դեռ ընդհանուր բախում չկա:

Առայժմ չորս քամիները պահվում են, մինչև Աստծո ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա: Այն ժամանակ երկրի գորությունները կհավաքագրեն իրենց ուժերը վերջին մեծ պատերազմի համար»: Christian Service, 50, 51.